

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

5. An validè absolvat confessarius complicem suam in carnali copulâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

ARTICULUS V.

Vtrum validè absolvat Confessarius complicem suam in carnali copula?

Res illa maximè cavenda, & periculosa est in partibus missionis. Hanc difficultatem sic breviter resolvit S. Th. in 4. dist. 19. q. 1. art. 3. q. 2. ad. 1. Et habetur in suppl. q. 20. a. 2. i. Dicendum quod in tali casu nec Sacerdos debet audire confessionem mulieris, cum quæ peccavit, de illo peccato, sed debet ad alium mittere, nec illa debet ei confiteri, &c. Tum propter periculum, tum quia est minor verecundia: si tamen absolveret, absoluta esset.

Quæ ultima verba sunt intelligenda in occasione, ubi abest periculum reincidendi, v.g. si semel tantum ex merâ fragilitate lapsi sint, & ad mentem redeentes veram faciant pœnitentiam. At si saepius reincident, vix est possibile quod talis confessio non sit sacrilega, vel defectu doloris, vel præcipue ratione periculi novæ complacentiæ; vel ex parte foeminæ confitentis, vel ex parte Sacerdotis, Adest etiam periculum diutius in eodem peccato perseverandi. Ideo Fagundez præc. 2. lib. 4. c. 3. n. 15. dicit esse peccatum mortale talem confessionem audire. Idem tenet Pontius de Matrim. lib. 7. cap. 38. n. 3. ubi gravissimè hoc malum meritò exaggerat.

Et

374 TRACTATUS IX.

Et in Conc. Mediolan. VII. tit. de Sacram. Pœnit. expressè sub pœnâ excommunicatio-
nis latæ sententiæ prohibetur, ne quis complicitis
criminis confessionem excipiat. Ut refert
Bonac. de Pœnit. q 7. p. 5. §. 5. n. 10.

Nec refert quod dicatur, quod flammæ libi-
dinis censeantur extinctæ, quando veniunt ad
confessionem. Ut enim inquit S. Hieron.
Epist. ad Amand. *Sola libido, etiam in ipso
tempore pœnitendi, præteritos stimulos patitur,
& titillationem carnis, & incentiva peccati.*

Referam hîc verba Pontii ubi supra. Res
est periculis plena, & occasio committendi non
pauca sacrilegia. Quem enim animum esse
cogitas & Confessario & Pœnitenti, qui libi-
dine inardescunt, amicitiâ & familiaritate te-
nentur; cum & pœnitens animum suum illi
aperit, quem tenerè diligit, & ea repetit, in
quibus pariter delectati fuerunt; & Confessarius
in eo tribunali, in quo nullum mendacium
dici potest, nudum videt amicæ pectus? Itaque,
inquit ratione periculi novi consensûs, & com-
mittendi sacrilegii, istud illicitum asseyero.
Hæc Pontius.

Neque excusat necessitas, ne magnam ve-
recundiam subire cogatur apud alium Con-
fessarium: nam hoc sequitur ex quâcumque
confessione, nemo enim gravia confitetur pec-
cata, quin debeat subire pudorem & verecun-
diam apud Confessarium. Imò si verè pœni-
teat, malle debet hanc verecundiam subire
apud

apud alium Sacerdotem , quām cum minorⁱ
pudore apud suum complicem se exponere pe-
ticulo invaliditatis pœnitentiæ & sacrilegii.

Tandem etiam longâ experientiâ compre-
sum est ferè omnes similes confessiones tan-
dem factas esse sacrilegas , novis carnis titillationibus & pollutionibus fuisse fædatas in ipso
actu confessionis: & sic plurimis annis aliquos
in sacrilegæ libidinis cæno se volutasse , ex
malitiâ Confessorum & pœnitentium sim-
plicitate aut simili libidine , quod quām sit
abominandum, non est qui facile non perpen-
dat.

ARTICULUS VI.

*De satisfactione in confessione pro gravi-
bus peccatis injungendâ.*

COncil. Trident. sess. 14. de Pœnit. c. 8.
graviter circa satisfactionem injungen-
dam monet Confessarios his verbis : *Debent
Sacerdotes Domini quantum spiritus & pru-
dentia suggesterit , pro qualitate criminum , &
pœnitentium facultate salutares & convenientes
satisfactiones injungere , ne si forte peccatis conni-
veant , & indulgentius cum pœnitentibus agant ,
levissima quædam opera pro gravissimis delictis
injungendo , alienorum peccatorum participes*
effi-